

Výsledky mapování za rok 2025

V tomto dokumentu jsou k dispozici výsledkové mapy zobrazující postup mapování za rok 2025 v rámci projektu InvazMap (Mapování a monitoring invazních druhů). Zároveň zde naleznete orientační plány mapování na rok 2026.

Mapy jsou členěny na několik územních jednotek: síťová pole 1. a 2. řádu a MZCHÚ (maloplošná zvláště chráněná území). Do 1. řádu jsou pole členěna, pokud se jedná o volnou krajinu (pole síťového mapování 5 x 5 km), do 2. řádu jsou členěna pole na území CHKO (chráněná krajinná oblast; pole síťového mapování 2,5 x 2,5 km). Oblasti bez viditelného síťového členění se v rámci projektu nemapují (jedná se o vojenské újezdy, národní parky a území hl. m. Prahy).

Záznamy z projektu (pozitivní i negativní) jsou k dispozici v Nálezové databázi ochrany přírody souhrnně pod projektem OP InvazMap: Mapování invazních druhů.

Foto 1: Jedinci líčidla jedlého ve volné krajině (Phytolacca acinosa) vyrůstající pravděpodobně z navážky ze zahrady. Jedná se o jeden z mapovaných nepůvodních druhů v rámci projektu.

Výsledky mapování invazních a nepůvodních druhů rostlin v roce 2025

V rámci projektu je mapováno přes 130 taxonů (druhů/rodů) rostlin (některé z nich nově mapované od roku 2025 a 2026). Alespoň jednou bylo zaznamenáno přes 100 taxonů ze seznamu mapovaných druhů. Poprvé byl v roce 2025 v rámci projektového mapování (nikoliv v rámci ČR) zaznamenán např. lžičník dánský (*Cochlearia danica*), rozrazil cizí (*Veronica peregrina*), bolševník Sosnovského (*Heracleum sosnowskyi*) nebo azola americká (*Azolla filiculoides*). Značnou část v projektu doposud nezaznamenaných taxonů ze seznamu mapovaných druhů tvoří druhy, které nebyly dosud nikdy na území ČR nalezeny, ale patří na tzv. unijní seznam (nařízení Evropského parlamentu EU č. 1143/2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů).

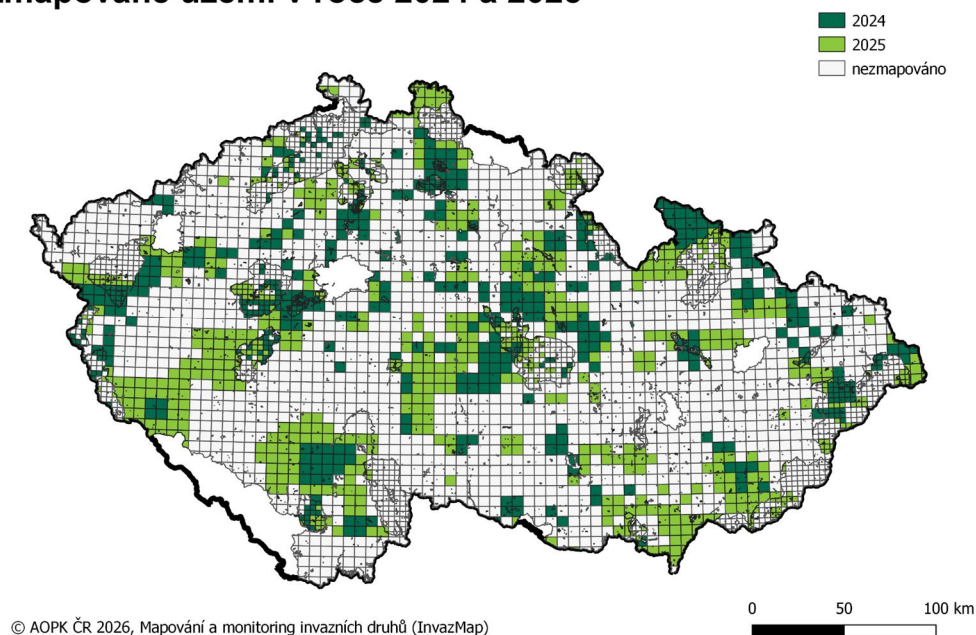
Celkově bylo za rok 2024 a 2025 zapsáno přes 60 tisíc nálezů rostlin. Rok 2025 do celkového počtu záznamů přispěl 38 tisíci. Mezi nejpočetněji zapisované invazní druhy patří trnovník akát (*Robinia pseudoacacia*), zlatobýl kanadský (*Solidago canadensis*) a netýkavka žláznatá (*Impatiens glandulifera*). Z unijních druhů patří mezi přední příčky kromě netýkavky i pajasan žláznatý (*Ailanthus altissima*) a křídlatka japonská pravá (*Reynoutria japonica* var. *japonica*).

Za oba roky bylo zmapováno 2 289 územních jednotek, což činí přibližně 34 % z mapovaného území.

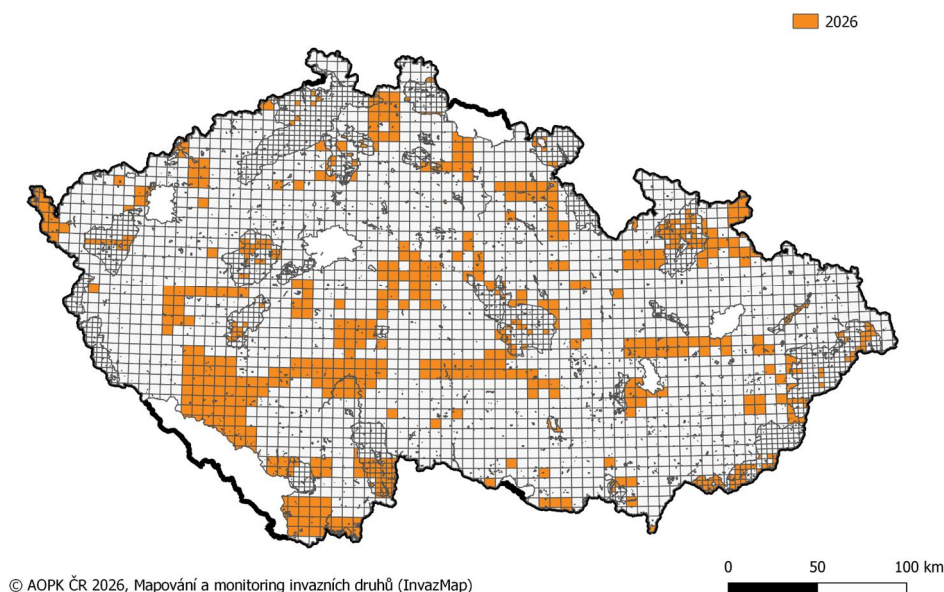
Foto 2: Jedním z druhů poprvé zaznamenaných v rámci projektu je lžičník dánský (*Cochlearia danica*). Několik jedinců bylo nalezeno u krajnice u silničního mostu poblíž Chebu. Autor: Ing. Petr Jiras

Zmapované území v roce 2024 a 2025

Mapa 1: Postup mapování nepůvodních a invazních rostlin v rámci projektu InvasMap. Tmavě zeleně jsou značena síťová pole a MZCHÚ, kde proběhlo v roce 2024 mapování (jedná se přibližně o 14 % území zahrnutého do mapování v rámci projektu). Světle zeleně jsou vybarvena síťová pole a MZCHÚ, ve kterých proběhlo mapování rostlin v roce 2025 (cca 20 % území). Ve většině z těchto mapovaných jednotek území byly mapované druhy rostlin nalezeny, v několika polích 1. řádu bylo dokonce zaznamenáno více jak 200 záznamů.

Plán mapování na rok 2026

Mapa 2: Území naplánované na mapování v rámci roku 2026.

Výskyty vybraných druhů z tzv. unijního seznamu

Momentálně je 48 rostlinných druhů (+ 1 s odloženou účinností), zapsaných v tzv. unijním seznamu (nařízení Evropského parlamentu EU č. 1143/2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů). Pro druhy na unijním seznamu platí zákaz dovozu a převozu v rámci EU, uvádění na trh, zákaz držení, chovu, rozmnožování a vypouštění do volné přírody. V roce 2025 proběhla aktualizace tohoto seznamu, při níž do něj bylo přidáno 8 nových druhů rostlin. Tyto druhy jsou od roku 2026 přidány i do seznamu mapovaných druhů v rámci projektu. Na našem území patří mezi nejznámější a poměrně rozšířené rostliny z unijního seznamu bolševník velkolepý (*Heracleum mantegazzianum*), netýkavka žláznatá (*Impatiens glandulifera*), pajasan žláznatý (*Ailanthus altissima*) a všechny druhy křídlatek (*Reynoutria* sp.).

Graf 1: V rámci projektu byla v roce 2025 mezi sledovanými druhy z unijního seznamu nejčastěji zaznamenána netýkavka žláznatá, stejně jako v roce 2024. Druhé místo oproti roku 2024 obsadil pajasan žláznatý, což bylo pravděpodobně především důsledkem mapování části území na jižní Moravě, kde se nachází jedno z významných ohnisek jeho šíření. Významnou část záznamů tvoří rovněž křídlatky.

Foto 3: Pajasan žláznatý je jedním z nejvíce zapisovaných invazních druhů u nás, vyskytuje se zejména v teplejších oblastech a ve městech. Jeho semenáče jsou schopné se uchytit i ve velmi nehostinných podmínkách.

Rostlinnou část zpracovala: Mgr. Alice Haveldová (alice.haveldova@aopk.gov.cz)

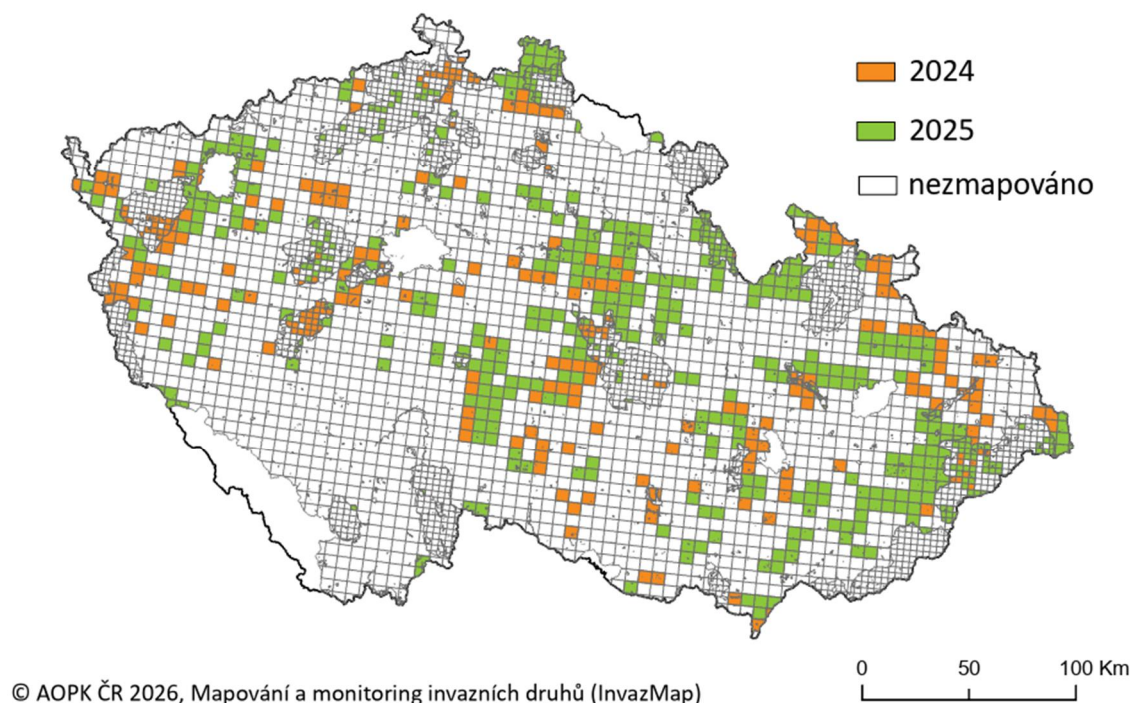
Výsledky mapování invazních a nepůvodních druhů živočichů v roce 2025

V projektu se invazní druhy živočichů mapují ve třech úrovních: pole síťového mapování 1. řádu (5 x 5 km), pole síťového mapování 2. řádu (2,5 x 2,5 km) a MZCHÚ.

Z živočichů se mapují invazní druhy ryb, savců, bezobratlých a samostatné druhy želva nádherná a husice nilská.

V roce 2025 bylo zmapováno 2145 oblastí (polí 1. a 2. řádu a MZCHÚ), což je celkově za rok 2025 asi 22 % oblastí zahrnutých do mapování v rámci projektu (viz *Mapa 3*).

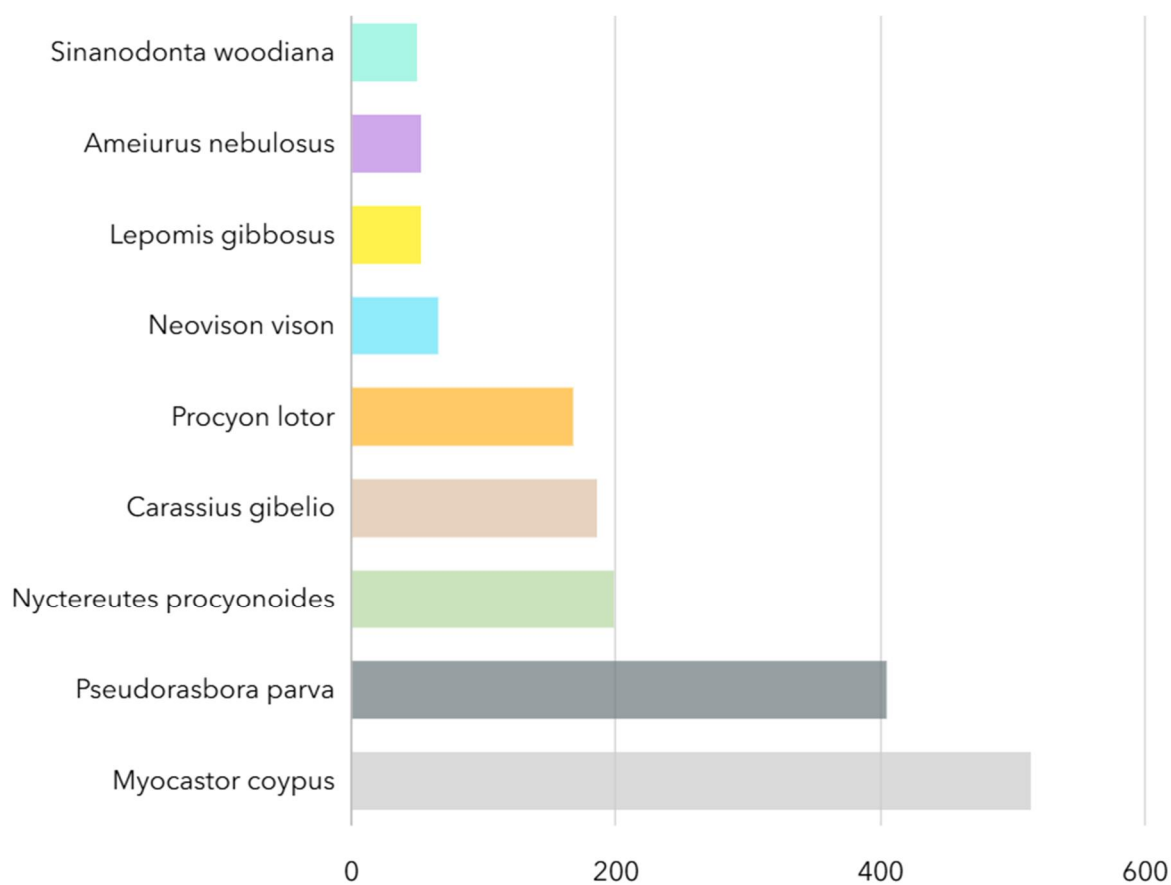
Oblasti zmapované v letech 2024 a 2025

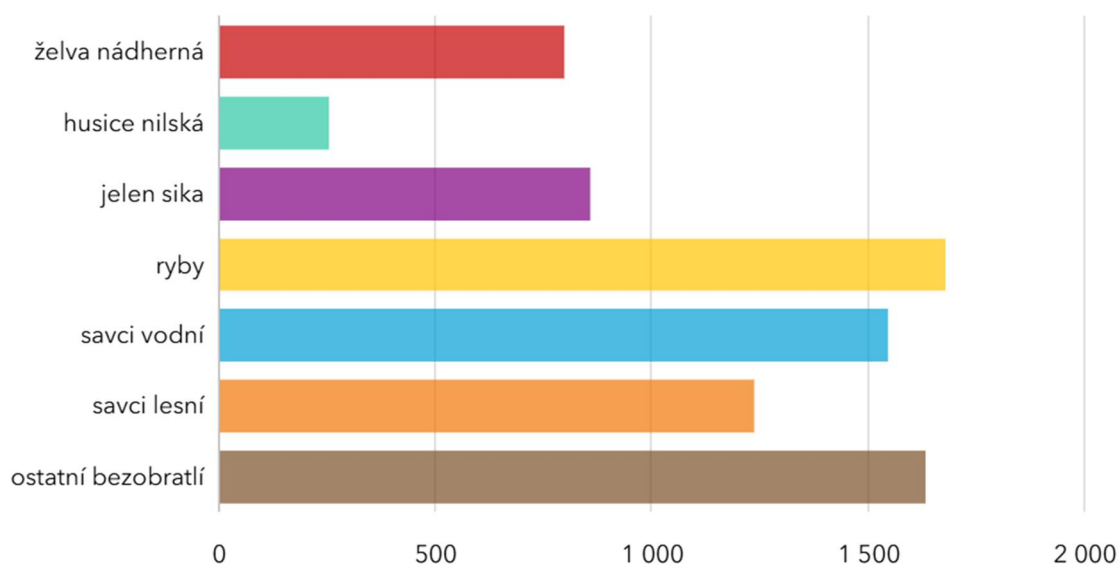
Mapa 3: Přehled oblastí (pole 1. a 2. řádu a MZCHÚ), které byly zmapovány v roce 2024 (oranžové čtverce) a v roce 2025 (zelené čtverce)

Celkově bylo zaznamenáno 20 z 22 mapovaných druhů invazních živočichů (během mapování nebyl nalezen krab říční a hlavačkovec Glenův).

V projektu bylo zadáno celkem 4.700 formulářů do aplikace Survey123 (viz *Obr. 2*). Ve většině těchto území invazní druh nebyl nalezen a byl zapsán negativní záznam z mapování dané lokality – podíl nálezů činí za rok 2025 asi 26% pozitivních (viz *Obr. 1*) k 74% negativních registrací. Nízké procento pozitivních registrací u živočichů je dáno jak skutečnou nepřítomností mapovaných invazních druhů na dané lokalitě, tak i obtížnou zjistitelností některých skrytě žijících invazních druhů (např. mýval severní, psík mývalovitý nebo norek americký).

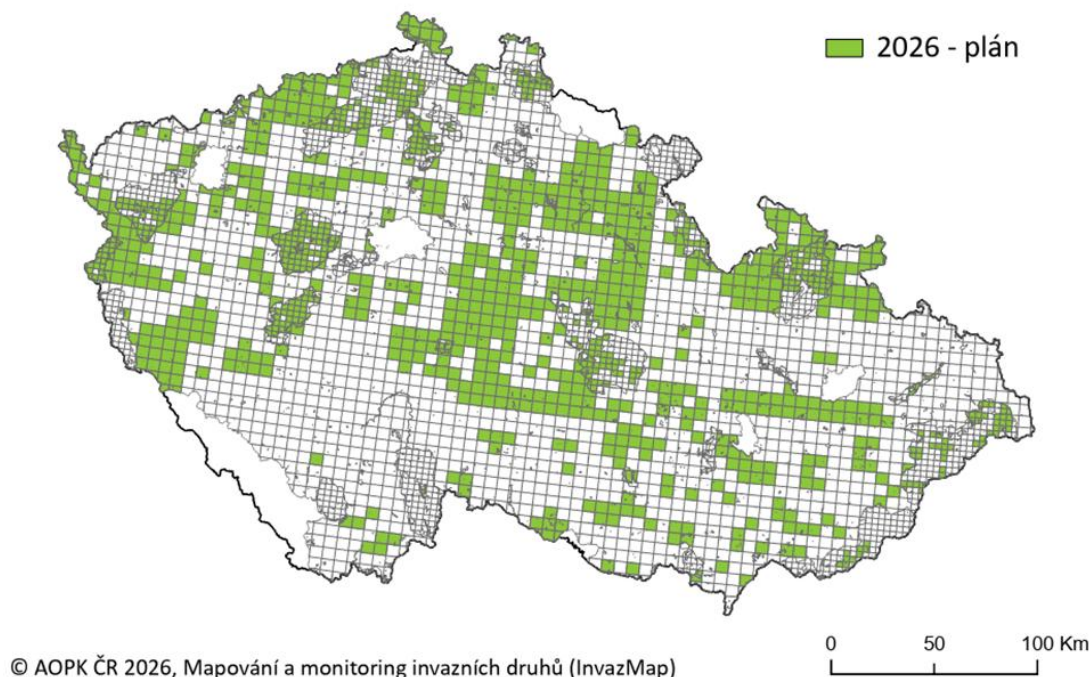
Obr. 1: Počet formulářů s pozitivním nálezem nejčastěji mapovaných druhů v roce 2025

Obr. 2: Celkový počet vyplněných formulářů v Survey123 pro daný druh/klastr v roce 2025

Na rok 2026 je naplánováno mapování v 2.840 oblastech (pole síťového mapování 1. a 2. řádu a MZCHÚ), což je 28% území zahrnutého do mapování v rámci projektu (viz Mapa 4).

Plán mapování v roce 2026

Mapa 4: Přehled oblastí (pole 1. a 2. řádu a MZCHÚ) plánovaných pro mapování v roce 2026

Invazní druhy bezobratlých

Invazní bezobratlí jsou v projektu mapování pouze v polích síťového mapování 1. a 2. řádu.

Mapovanými druhy jsou rak bahenní (*Astacus leptodactylus*), krab říční (*Eriocheir sinensis*), rak pruhovaný (*Orconectes limosus*), rak signální (*Pacifastacus leniusculus*), rak mramorovaný (*Procambarus fallax f. virginalis*), korbikula asijská (*Corbicula fluminea*), slávička mnohotvárná (*Dreissena polymorpha*) a škeblice asijská (*Sinanodonta woodiana*).

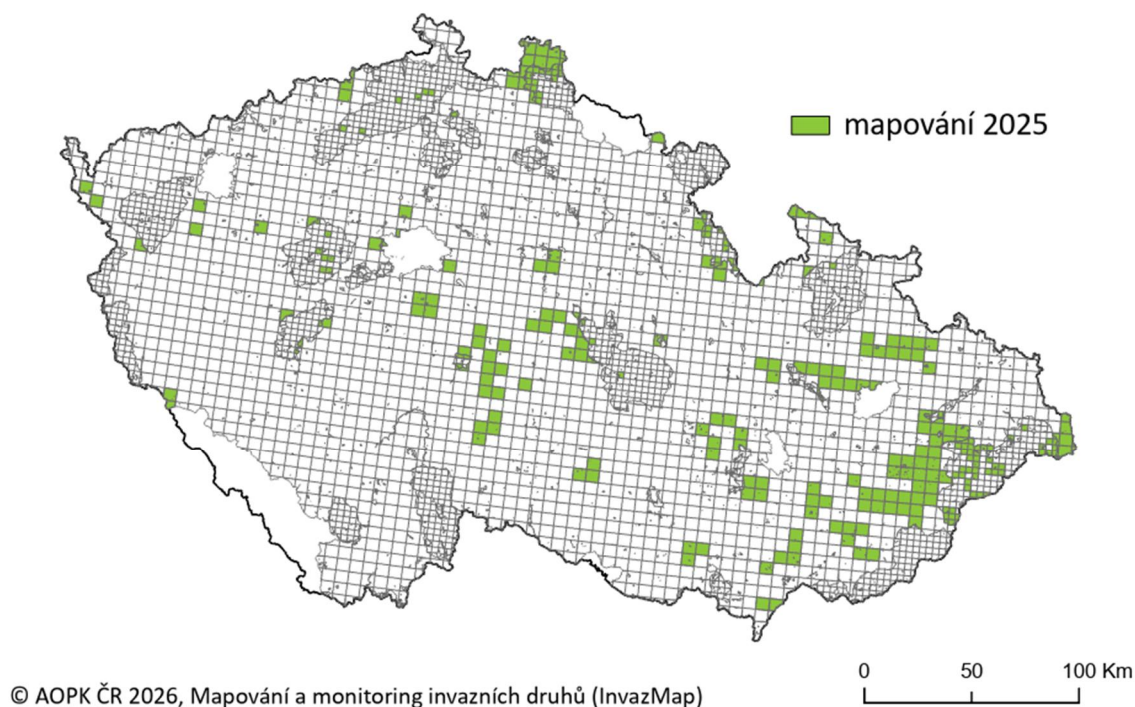
V roce 2025 bylo pro invazní bezobratlé zmapováno 660 oblastí (pole 1. řádu a 2. řádu; viz Mapa 5).

Početnost zaznamenaných invazních druhů – škeblice asijská (celkem 22 nálezů), slávička mnohotvárná (5 nálezů), korbikula asijská (5 nálezů), rak pruhovaný (7 nálezů), rak signální (3 nálezů), rak bahenní (1 nález), rak mramorovaný (2 nálezy). Krab říční nebyl během mapování v roce 2025 vůbec zaznamenan.

Nováčkem v projektu je rak mramorovaný, který byl veřejností nalezen a nahlášen na dvou lokalitách, pracovníci RP nálezy ověřili.

Pozn.: Počet nálezů neodpovídá počtu jedinců - v rámci jednoho nálezu mohlo být zjištěno více jedinců, schránek, fragmentů...

Mapování invazních druhů bezobratlých v roce 2025

Mapa 5: Zmapované oblasti pro invazní druhy bezobratlých v roce 2025

Invazní druhy ryb

Invazní ryby jsou v projektu mapovány v polích síťového mapování 1. a 2. řádu a na území 100 vybraných MZCHÚ.

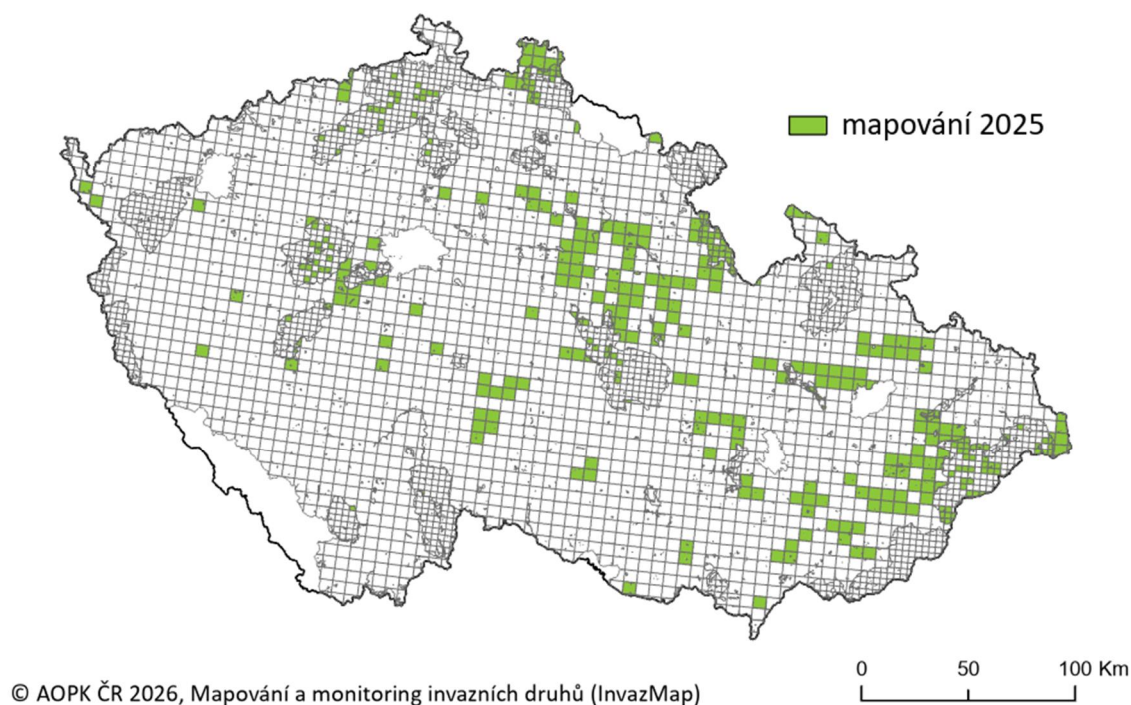
Mapovanými druhy jsou střevlička východní (*Pseudorasbora parva*), slunečnice pestrá (*Lepomis gibosus*), hlavačkovec Glenův (*Perccottus glenii*), sumečci rodu *Ameiurus* a karas stříbřitý (*Carassius gibelio*).

V roce 2025 bylo pro invazní ryby zmapováno 411 polí 1. a 2. řádu a 16 vybraných MZCHÚ (viz Mapa 6).

Početnost zaznamenaných invazních druhů ryb - střevlička východní (celkem 294 nálezů), karas stříbřitý (109 nálezů), slunečnice pestrá (43 nálezů) a sumečci rodu *Ameiurus* (42 nálezů). Hlavačkovec Glenův nebyl během mapování vůbec zaznamenán.

Pozn.: Počet nálezů neodpovídá počtu jedinců - v rámci jednoho nálezu mohlo být zjištěno více jedinců.

Mapování invazních druhů ryb v roce 2025

Mapa 6: Zmapované oblasti pro invazní druhy ryb v roce 2025

Invazní druhy savců

Invazní savci jsou v projektu mapování pouze v polích síťového mapování 1. řádu.

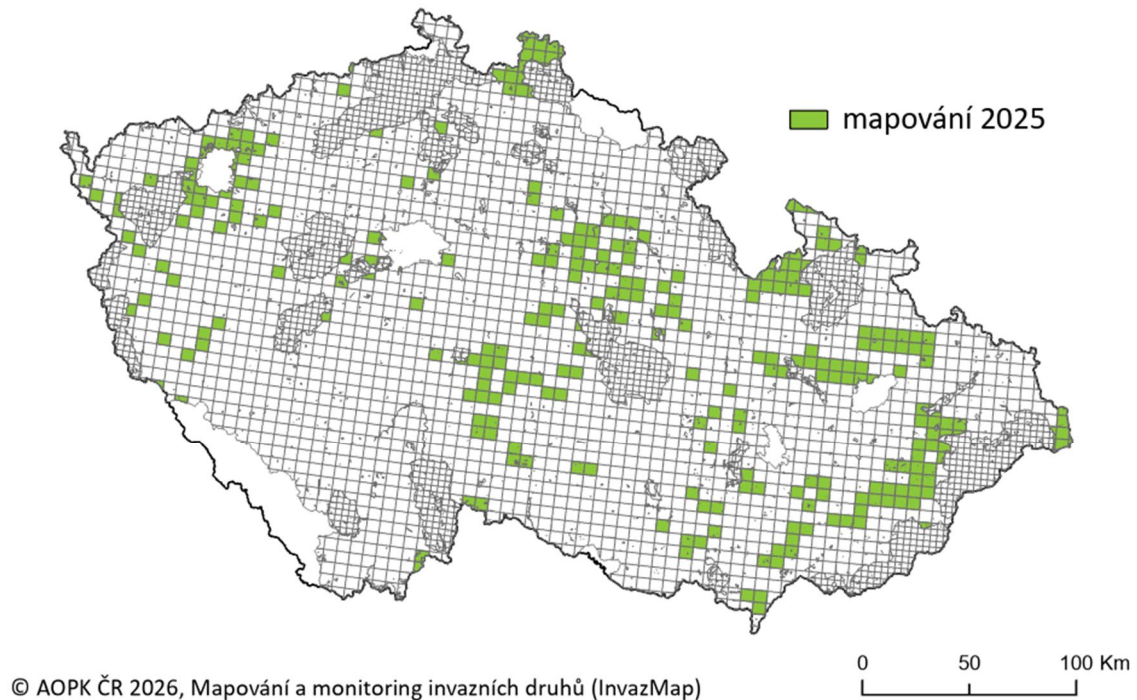
Mapovanými druhy jsou nutrie říční (*Myocastor coypus*), ondatra pižmová (*Ondatra zibethicus*), norek americký (*Neovison vison*), psík mývalovitý (*Nyctereutes procyonoides*), mýval severní (*Procyon lotor*) a jelen sika (*Cervus nippon*).

V roce 2025 bylo pro invazní savce zmapováno 302 polí síťového mapování 1. řádu (viz Mapa 7).

Početnost zaznamenaných invazních druhů – nutrie říční (celkem 307 nálezů), mýval severní (139 nálezů), jelen sika (76 nálezů), psík mývalovitý (120 nálezů), norek americký (22 nálezů) a ondatra pižmová (21 nálezů).

Pozn.: Počet nálezů neodpovídá počtu jedinců - v rámci jednoho nálezu mohlo být zjištěno více jedinců, pobytových znaků, či stop...

Mapování invazních druhů savců v roce 2025

Mapa 7: Zmapované oblasti pro invazní druhy savců v roce 2025

Husice nilská

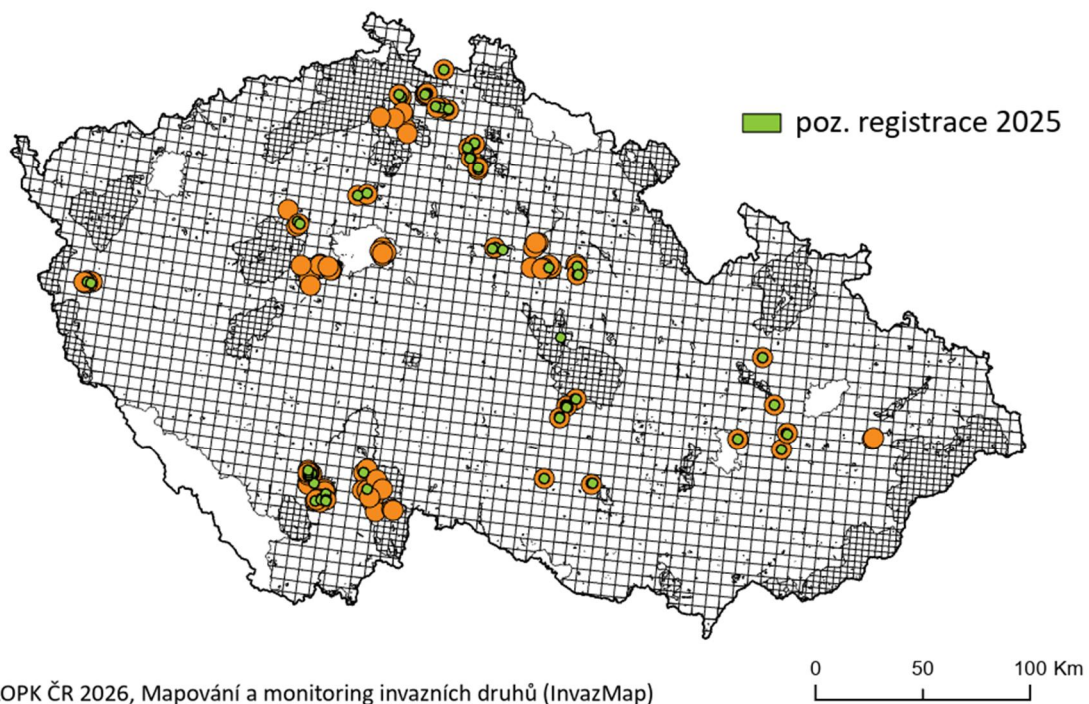
Husice nilská (*Alopochen aegyptiaca*) je v projektu monitorována na 107 trvale monitorovacích lokalitách. K tomu jsou zaznamenávána všechna náhodná pozorování při jiných mapovacích aktivitách.

V roce 2025 bylo na 107 trvale monitorovacích lokalitách zaznamenáno 50 lokalit s pozitivní registrací (viz Mapa 8).

Celkový počet zaznamenaných nálezů husice nilské (na trvale monitorovacích lokalitách i při náhodných pozorování) byl 88 nálezů.

Pozn.: Počet nálezů neodpovídá počtu jedinců - v rámci jednoho nálezu mohlo být zjištěno více jedinců.

Mapování husice nilské v roce 2025

Mapa 8: Trvalé monitorovací lokality (oranžové puntíky) a zjištěné výskyty husice nilské (zelené puntíky)

Živočišnou část zpracovala: Mgr. Eva Vojtěchovská (eva.vojtechovska@aopk.gov.cz)